

ikke, at den bliver større efter Valget, men her i Landstinget er Sympatien for Lovforslaget og Agtpaaagivenheden overfor dets Indhold og Virkninger blevet større og stærkere. Det kunde derfor maaske være et noget voveligt Eksperiment at standse Sagen nu og lade det komme an paa Stillingen efter Valget i den nye Rigsdag. Men det maa de Herrer jo om. Som Lovforslaget nu fremkommer med de Forbedringer, der er foretagne i Folketinget, er jeg og mine Partifæller villige til at stemme derfor, men jeg kan sige med et i denne Tid bekendt Ord, at hvis man fra anden Side vil standse Sagen, saa tror jeg, at vi vil græde med tørre Taarer.

Handelsministeren (Hage): Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Nygart) og det ærede Medlem, der nu talte, har tilkendegivet en meget behersket Sympati for Lovforslaget, men ikke desmindre anbefalede de begge, at Landstinget nu vedtager det. Dette sidste kan jeg selvfølgelig kun paaskønne. Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) har aabenbart i sit Hjerte en hel Del mere Sympati for Lovforslaget i sin Helhed, og han udtalte ogsaa sin personlige Tilslutning til i alt Fald de fleste af de Ændringer, der er foretagne i Folketinget, om han end som Ordfører her i Landstinget mente at maatte tage en vis Afstand fra dem. Men dette det ærede Medlems Standpunkt førte alligevel til det modsatte af, hvad de to andre ærede Medlemmer anbefalede, idet det ærede Medlem ønsker, at Lovforslaget skal gaa i Udvalg, hvilket foreløbig vil standse det. Dette beklager jeg. Jeg befrygter, at der ved en fortsat Behandling af Sagen neppe vil opnaas et synderligt mere tilfredsstillende Resultat end det, som nu foreligger.

Til den Kritik, det ærede 3die Medlem for 2den Kreds i øvrigt fremførte, har jeg kun nogle faa Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem ytrede, at hvis den Ændring af Paragraffen om Tilgift, som er vedtaget af Folketinget, bliver staaende, vil det medføre en Skærpelse af den Regel, som findes i den allerede gældende Lov, idet nemlig Ordene angaaende Tilgiftens sædvanemæssige Karakter gaar ud. Jeg tror, at der her foreligger en Hukommelsefejls fra det ærede Medlems Side. Den nugældende Lov siger, at Tilgift er forbudt, for saa vidt den ikke sædvanemæssig har eksisteret „og sker i Form af rene Ubetydeligheder“. Det ærede Medlems Bemærkning vilde have været rigtig, hvis der havde staaet „eller sker i Form af

rene Ubetydeligheder“. Men netop det, at man har strøget Ordene om, at Tilgiften skal have en sædvanemæssig Karakter, mener jeg vil bevirke, at Forbudet ikke vil finde Anvendelse i mange Tilfælde, hvor det ellers vilde ske. For at nævne et Eksempel: Der er forekommet en saadan Urimelighed som, at en Cigarhandler, der leverede en Æske Tændstikker i Tilgift til en Kasse Cigarer, er blevet straffet. Ganske vist er det en ren Ubetydelighed at give en Æske Tændstikker, men det kan ikke siges at være en Sædvane i Cigarhandelen, og følgelig blev han straffet. Dette vilde være udelukket efter den Affattelse, som nu foreligger.

Dernæst nævnedes det ærede Medlem med Hensyn til Lovforslagets § 13, som omhandler Forbud mod i Detailhandelen at sælge til en lavere Pris end den, der findes angivet paa Varen, at den Affattelse, som denne Paragraf nu har faaet, straks har fremkaldt en Indvending fra Boghandlernes Side, idet det gøres gældende, at disse i mange Tilfælde ikke er i Stand til at nøjes med en Avance paa Detailhandelen af 25 pCt., de maa ofte sætte 30 eller 40 pCt. Det vil vistnok være meget let at nævne andre Varer, hvor man vil hævde, at der kræves 50 eller 100 pCt., og hvis man vil have et Tal, der kan passe for alle Tilfælde, bliver det sikkert uopnaeligt. Men jeg maa bemærke, at dette forekommer mig at være et ret paafaldende Eksempel paa den Vanskelighed, hvormed selv Folk, hvem en Lov særlig vedrører, er i Stand til at forstaa dens Rækkevidde. Boghandlerne gaar aabenbart ud fra, at naar der i givet Tilfælde fastsættes en Salgspris, som levner 30 pCt. til Forhandleren, vil de fremtidig være vaaberløse overfor dem, som gaar under den Prisangivelse, som det er en Aftale skal være bindende for Salget. Men dette er jo en tuldstandig Misforstaaelse. De Aftaler, Forpligtelser og Bestemmelser, som i øvrigt er gældende i Boghandelen, og som ligger ganske udenfor denne Lovs Omraade, kan vedblive at bestaa i Fremtiden ganske uanset, hvad der staa eller ikke staa i denne Lov. Hvis ikke min personlige Erindring og al min historiske Viden svigter mig, er jeg tilbøjelig til at tro, at allerede før den 8. Juni 1912, da denne Lov blev til, eksisterede der her i Verden baade Bøger og Boghandlere. Jeg tror endog, at der eksisterede Boghandlerforeninger, og jeg tror, at Boghandlerforeningerne har haft endog et ganske særlig godt Greb paa at binde deres